

РЕШЕНИЕ

№ 5691

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8257** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, във връзка с чл.58 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и § 8 от ПЗР на АПК. Образовано е по жалба на Р. С. С. от [населено място] срещу писмо изх. № РЛН26-ГР94-2174 от 31.07.2020г. на кмета на район «Л.» - Столична община, в което е обективиран изричен отказ да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно недвижим имот с проектен идентификатор 68134.4414.300 и сграда 300.6 по заявление № РЛН20-ГР94-2174 от 27.05.2020 г.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния отказ, тъй като изложените в него аргументи са неотнормирани към исканата услуга. Това, че се засягат интересите на трето лице и че сградата не е отразена в КК, е ирелевантно в производството по заверката, което е охранително и цели да установи само дали имотът е актуван като общинска или държавна собственост. Поради това отказът е незаконосъобразен. Иска се отмяната му и да се задължи ответника да извърши заверка на молба-декларацията във връзка с обстоятелствената проверка. Претендират се разноси по списък.

Ответникът по делото – Кметът на район „Л.“ - СО, в становище от 24.08.2020г. оспорва основателността на жалбата като твърди, че се иска заверка на молба-декларация за несъществуващи имоти. Сградата не фигурира в скицата на имота от 22.05.2019г., нито в кадастъра, а имотът като реална част от друг имот не е обособен и

нанесен в кадастъра. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София - град, II АО, 41 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е започнал административното производство със заявление от 27.05.2020 г. Към него е приложена скица на ПИ с идентификатор 68134.4414.97 от 22.05.2019г. и контролно геодезично заснемане по §16, ал.1 от ЗУТ на сграда в същия имот. С писмо от 22.06.2020г. ответникът го е оставил без движение за отстраняване нередовности в месечен срок. Същите са отстранени с представянето на скица – проект за изменение на КККР и удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР. От скицата е видно, че в имота се нанася сграда с проектен идентификатор 68134.4414.300.6, която частично попада в имот 95, част от който се присъединява към имот 97 и имотът става с проектен идентификатор 68134.4414.300. Приложена и е комбинирана скица за пълна или частична идентичност от 26.03.2015г., от която е видно, че имот 97 на жалбоподателя попада в УПИ III-95,97 като площта му е 502 кв.м по КК. В тази връзка е издаден процесният отказ, според който имота и сградата, за които се иска заверка на молба - декларация не съществуват реално. За имот 97 вече е направена такава заверка от 31.01.2020г. Новият имот с проектен идентификатор 300 не съществува реално, като същият засяга интересите на трето лице – собственик на имот 95. Сграда с проектен идентификатор 300.6 също липсва в КК, т.е. тя е несъществуваща без приложени строителни книжа или удостоверение за търпимост.

При така установените факти, Административен съд София – град, 41 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е на 11.08.2020г. срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от заинтересовано лице и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, при липса на доказателства за дата на съобщаване на процесния отказ на жалбоподателя. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С приемането на АПК, понятието за индивидуален административен акт, в сравнение с това в Закона за административното производство /ЗАП/, е значително разширено. В този смисъл, индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатират вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им /чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК/. Съгласно § 1, т.2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.” Следователно, административният орган е отказал да уважи искане за административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2

и ал.3 от АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Искането, като отправено към Кмета на район „Л.“ - СО за заверка на молба-декларация, че имотът не е общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка е отправено до компетентния административен орган, на основание чл. 23, ал. 1 от АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587 от ГПК, издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл. 587 от ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл. 587, ал. 2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот е извън компетентността на Кмета на район „Л.“ - СО. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага. Предвид гореизложеното, ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл. 587 от ГПК.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4 ал.1 от АПК /“административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона”/; в чл.4 ал.3 от АПК /“Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица”/; също в чл.6 ал.1 от АПК /“Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо”/; както и в чл.9 ал.1 от АПК /“При условията, посочени в закона, административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, освен ако издаването на акта е предоставено на свободната му преценка”/.

По съображения, че имотът не е ясно индивидуализиран, административният орган не може да откаже да разгледа и да се произнесе по направеното от жалбоподателя искане. За имота е представена скица – проект за изменение на КККР, от която е видно, че имот с проектен идентификатор 68134.4414.300 е образуван от имот 97 и от част от имот 95, която се придава към имота на жалбоподателя. Тази част е 44 кв.м., което е 44/456 идеални части от имот с проектен идентификатор 68134.4414.300, чиято площ от 502 става 546 кв.м. Посоченото в отказа основание, че имотът не съществува, не може да се сподели, защото имотът представлява 44/546 от имот с проектен идентификатор 68134.4414.300, т.е. същият съществува и за него е издадена скица – проект. Това, че 44 кв.м. се взимат от имот на трето лице може да има значение за ответника само ако същите са актувани като общинска собственост. В удостоверението, което ответникът дължи да издаде, следва да впише обстоятелствата, такива, каквито ги е установил при проверката, без да има право да извършва преценка на факти, обуславящи претендираното право на собственост и др. под. Дори органът да счита, че е налице конкуренция на права, не може да откаже извършването на услугата, тъй като, дали са налице претендираните права върху имота, следва да преценява нотариуса по реда на [чл. 587 от ГПК](#). Казаното означава, че отговорът на направеното искане не предполага преценка на административния орган по отношение на правото на собственост на поискалото услуга лице. Компетентен да признае или да отрече право на собственост на заявителя има единствено нотариусът, в чиято компетентност е извършването на обстоятелствената проверка. Що се отнася до административния орган, от когото е поискана административна услуга, той е длъжен да я извърши при наличието на редовна молба със съответните приложения и внесена такса. А исканата услуга се състои в удостоверяване на определени обстоятелства - има ли съставен акт за общинска собственост за конкретно посочения имот, да се посочи акта, ако е налице такъв и само тези удостоверителни действия са в кръга на компетентността на административния орган. Отказът за извършване на административната услуга по аргументи, свързани с евентуален спор за принадлежността на правото на собственост, представлява превратно упражняване на власт. Административният орган не може да злоупотребява с властта си и да препятства осъществяването на чужди права, при положение, че законосъобразният начин за решаване на спорове за собственост е свързан с търсенето на защита по исков ред. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 9600 ОТ 21.06.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 8834/2018 Г., III ОТД. НА ВАС.

Относно сградата, същата фигурира на скицата – проект като обект с идентификатор 68134.4414.300.6 с площ от 15 кв.м., попадаща частично в имот 97 и частично в имот 95, с предназначение жилищна сграда – еднофамилна. Същата съществува на място не само с оглед нанасянето ѝ в скицата – проект, но и видно от контролното геодезично заснемане на л.11. Това дали е построена законно или не е ирелевантно за извършване на процесната услуга, защото същото подлежи на преценка от нотариуса в хода на охранителното производство пред него.

Единствено релевантно към спора е обстоятелството какъв е статута на процесния имот такъв какъвто е по актовете книги за общинска собственост. След като липсват законови основания за постановяване на процесния отказ, същият се явява незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора жалбоподателят претендира разноски в размер на 10лв. държавна такса и възнаграждение за адвокат в размер на 1000лв., платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 26. Основателно се явява възражението за неговата прекомерност, тъй като делото е с ниска правна сложност, разгледано е в едно заседание, без събиране на допълнителни доказателства. Включването във възнаграждението на адвокатска работа пред други административни органи (пред СГКК) не е основание за завишаването му. Поради това същото следва да бъде редуцирано до минималния размер, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, от 500лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Р. С. С. от [населено място] писмо изх. № РЛН26-ГР94-2174 от 31.07.2020г. на кмета на район «Л.» - Столична община, в което е обективиран изричен отказ да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно 44/546 идеални части от недвижим имот с проектен идентификатор 68134.4414.300 и сграда 300.6 по заявление № РЛН20-ГР94-2174 от 27.05.2020 г.

ВРЪЩА преписката на Кмета на район „Л.“ – СО по заявление № РЛН20-ГР94-2174 от 27.05.2020 г. за заверка на молба – декларация по обстоятелствена проверка, за произнасяне съгласно указанията в мотивите, в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Р. С. С. от [населено място] сумата от 510 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: